

De Band

(Eens was ik de vader van een dochter
Nam ik háár mee aan de hand
Leerde haar het leven door te fietsen
lalalala lala niets en
bla blabla bla en aan de kant)
Zou ik van mijn kind niet zoveel houden
Had ik minst te lijden van die band
Dan ging het wellicht een beetje beter
Maar zelfs geen mes doorsnijdt de veter
Die nu ver(ges)trikt mijn hart verbrand
Anderen die het recht niet zozeer achtten
Waren wellicht niet zo geschokt als ik
Ik als brave borst ik wist niet beter
maar, het paste voor geen meter
Recht, was vuil en link, dus stik!
Heimwee naar mijn vader en mijn moeder
Heimwee naar mijn vader, moederland
Die juist veiligheid niet kon bieden
Waar ik juist vandaan moest vlieden
ik verloor al vluchtend ook die band
Sinds die tijd heb ik geen nacht geslapen
Pijn, het vrat aan mijn gemoed
járen, zijn sindsdien verstreken
Ik ontving geen teken
Ergens voel ik dát het in mij wroet

Musiek: Erich Schmeckenbecher

Nederlandse tekst: Joep Zander tot 2012

originele tekst uit: "Theodor Kramer, Wien 1938 - Die grünen Kader" De Oostenrijkse dichter Theodor Kramer (1897-1958) kreeg in 1938, toen de Nazi's zijn land binnenvielen een Beroepsverbod. Hij emigreerde in 1939 voor het gevaar om als Jood te worden gedeporteerd. Zijn Moeder werd in het concentratiekamp Theresienstadt vermoord. Als emigrant keerde hij pas in 1957 van Engeland naar Oostenrijk terug en stierf korte tijd later op 3 april 1958.

Ik ging mij een beetje groter houden

Ik had lang niet álles voor elkaar

Steeds toch ook weer mezelf blijven

En de zucht laten beklijven

Want die zucht bleek steeds een beetje waar

(Vader van een zoon en van een dochter

Bied ik nog steeds aan wat ik kan

Leren door het leven heen te fietsen

lalalalalalalalalalalalalal iets en

Hoofd omhoog en fluiten fffffff)